

Naab til, at vi ville søge at hamle op med den Magt, som for Dieblisset staaer truende imod os. Jeg benægter Rigtigheden deraf. Det er sikkert, og jeg antager det for at være aldeles nødvendigt og correct, at Danmark i sin Tid har søgt gennem sin Sømagt at værne sig imod netop den Magt, som det ærede Medlem omtalte. Jeg troer, at dette var nødvendigt for Landets Forsvar, og det har ogsaa viist sig nødvendigt i 1864, og som en Følge deraf foreligger der Beviis for, at Bestræbelserne vare rigtige, og at Udviklingen var hensigtsmæssig. Siden 1864 er der foregaaet saadanne Forandringer, at Forholdene ere blevne væsentligt modificerede. At Danmark nu skulde bestræbe sig paa eller tænke sig, at det skulde kunne holde Skridt med en Stat, som tæller henved 30 Millioner Indbyggere, som har Naadighed over Havne og Søfald og tilbeels netop endeel af de deres Dygtighed, vilde være en Taabelighed, som vistnok ikke Mange ville tillægge Regjeringen og Marinens Bestyrelse. Derimod gaae Bestræbelserne ud paa, at den Styrke, som findes, maa vedligeholdes i brugbar Stand. Selv om man vil være af med den, er man ikke istand dertil; der foreligger Beviis derved. Altsaa i det Nuværende ligger der en Styrke; hvor stor denne Styrke er, er man ikke istand til at sige, men en Styrke er der, og denne Styrke vil man søge at vedligeholde, og det er paa dette Grundlag, at den Plan til en Organisation er baseret, som jeg har havt den Ære at forelægge for det høie Thing. Man siger: Ja, men Marinen bør udvikles i en ganske anden Retning i Fremtiden. Der er Ingen, der i saa Henseende har sagt det ærede Medlem imod; men det er kun, naar man spørger, hvorledes den skal udvikles, at der fremkommer en Forskjel mellem den ærede Rigsdagsmand og mig, som jeg senere nærmere skal komme tilbage til. Men hvorledes skal Udviklingen finde Sted? Dette Spørgsmaal har jeg berørt, idet jeg fremlagde dette Lovforslag for Thinget, og jeg siger: Det staaer dunkelt, det staaer dunkelt for Ministeriet, det har staaet dunkelt for Forsvarscommissionen, som dog talte saa udmærkede Kræfter i sin Midte, og i saa Henseende er man altsaa ikke

istand til at udtale sig, man er ikke istand til at udarbejde et Lovforslag, som kan fastsætte dette paa en bestemt Maade, og som Følge deraf er der ikke Andet at gjøre end at vedligeholde det Bestaaende, at søge at udvikle Marinen i en Retning, som man under alle Omstændigheder maa antage at kunne blive til Nytte, og da er det muligt, at man om kortere eller længere Tid kan finde et Hvildepunkt, og først da er man istand til at fastsætte, i hvilken Retning man fremtidigt skal gaae. Med Hensyn til — hvilket ogsaa staaer i Forbindelse med, hvad jeg omtalte, — vor store Stræben i Marinen efter at vise vort Flag i fremmede Farvaande, som man oftere har hørt udtale, da tillægger jeg dette meget ringe Betydning. Vor Marine bør være indrettet paa at forsvare Landet, det er dens Hovedopgave, alt det Dyrige er Biting, og derved man siger, at der ikke skal gaae noget Skib til Amerika eller andre Steder — til Japan troer jeg, der blev nævnt, — saa siger jeg ja, saa vil man underkaste sig det, men saa lider vel Statens Forsvar ikke umiddelbart, men det lider umiddelbart ved den Svælske, som derved afstares Officerer og Mandskab, uden hvilken Svælske Marinen ikke er istand til at varetage sit Hverv. Jeg vil dernæst nærmere omtale den Tanke, som hos den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts Ste Valgkreds gjør sig gjældende, og som man kan betegne med et enkelt Ord: Monitor-systemet. Det er ganske vist, at dette Monitor-system har en overordentlig Betydning med Hensyn til Krigsvæsenet; vi have fra første Dieblit her i denne Sal hørt dette Monitor-system blive sat overordentlig høit, og samtidigt med, at jeg indrømmer, at det virkelig er et stort Fremskridt, saa troer jeg dog, at man hidtil har antaget, at det var istand til at tilveiebringe Resultater, selv under Forhold, hvor disse vanskeligen ville kunne opnaaes. For at begynde med Udgangspunktet, saa er det jo den Tegning, som fandt Sted i sin Tid mod den første Monitor, som ligger til Grund herfor, og som forbaufede Verden; det var aldeles naturligt, at Diet fastleedes paa disse Monitører, og at man dieblittelig saae, at der maatte være noget Storartet ved dette System. Smidlertid maa man, med Hensyn